

عنوان مقاله:

تأثیری خداشناسی در اشعار مولانا

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی تحقیقات بین رشته ای در علوم انسانی اسلامی، فقه، حقوق و روانشناسی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

زهرا ایرانمنش - عضو هیئت علمی دانشگاه فرهنگیان استان کرمان

خلاصه مقاله:

این مقاله با هدف بررسی جایگاه خدا، انسان و عشق به عنوان بنیادی ترین مفاهیم جهان نگری مولوی با اشاره ای به تاریخ قدسی نخستین تجربه دیدار خدا و انسان و پرسشگری های دوران تاریخی معاصر در این باب آغاز می شود و موضوع هایی چون ماهیت، آغازگری و ابتکار عمل، جایگاه شوق و محبت الهی و کارکرد و نقش شفقت و مهرورزی انسانی در رابطه خدا و انسان به شیوه ای تحلیلی دنبال می گردد. با جستجوی دو جانبه خدا و انسان برای نزدیکی به یکدیگر و آغازگری رابطه از سوی خداوند، تقدم اراده خداوند بر خواست آدمی، اشاره به محبت متقابل خدا و انسان و خاستگاه الهی عشق و همچنین نقش و کارکرد شفقت انسانی جهت برقراری ارتباط با خداوند، اجابت دعا، بخشایش الهی و مصونیت از قهر الهی از جمله نتایج حاصل از این پژوهش می شود. معرفت و خداشناسی شرط اساسی ورود به طریقت و نیل به حقیقت است. در واقع تلاش انسان همواره بر این مبنا بوده است تا حقانیت ذات خداوند را از راه های مختلف شناخته و از این رهگذر حس پرستش را در درون خویش ارضا نماید هرچند که هنوز هم بعد از گذشت قرون متمادی نتوانسته است به کنه ذات حق پی ببرد و تلاش وی در این زمینه در حد و مرز اندیشه محدود مادی تا حدودی ناکام مانده است.

کلمات کلیدی:

خداشناسی، مولانا، عرفان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1159661>

